

فرم تزریقی این دارو حاوی ۱۵ میلی گرم بنزیل الکل در میلی لیتر است.

این دارو برای درمان بیماری فعلی شما تجویز شده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه مصرف آن به دیگران خودداری نمایید.

راهنمایی های عمومی:

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر، با پزشک یا داروساز خود مشورت کنید:

- ۱- حساسیت به یکی از فنوتیازین ها
- ۲- در صورت وجود اختلالات خونی، آسیب مغزی، سرطان، پستان، پارکینسون، فتوکروموسیتوما، سندرم ری، اختلالات کبدی و کلیوی، گلوکوم، زخم های گوارشی، هیپرتروفی پروستات، سابقه تشنج، اختلالات تنفسی.
- ۳- در صورت بارداری یا شیردهی

مقدار و نحوه مصرف:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند ولی مقدار مصرف معمول این دارو به شرح ذیل است:

تزریقی:

بزرگسالان (اختلالات سایکوتیک):

ماکزیمم دوز مصرف: ۱۰۰ میلی گرم/دوز.

دوز اولیه: ۱۲/۵ تا ۲۵ میلی گرم به صورت عضلانی یا زیر جلدی هر ۲ تا ۴ هفته (با توجه به پاسخ بیماران ممکن است تا ۶ هفته در برخی بیماران مصرف شود).

در صورت تغییر از فرم خوراکی به فرم تزریقی ابتدا دوز فلوفنازین خوراکی (یا آنتی سایکوتیک رایج) را به نصف کاهش دهید (بعد از تزریق اولیه)، سپس فرم خوراکی را قطع کنید (پس از تزریق دوم)

خوراکی:

بزرگسالان (اختلالات سایکوتیک):

دوز اولیه: ۲/۵ تا ۱۰ میلی گرم در روز هر ۶ تا ۸ ساعت در دوزهای منقسم

دوز نگهدارنده: بعد از کنترل علائم بیماری به صورت تدریجی دوز دارو به ۱ تا ۵ میلی گرم در روز کاهش داده شود.

سالمنندان: ابتدا ۱ تا ۲/۵ میلی گرم در روز مطابق با پاسخ بیمار تنظیم می شود.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

مصرف در بارداری توصیه نمی شود، زیرا باعث علائم قطع دارو و علائم اکستراپیرامیدال و مشکلات تنفسی در نوزاد تازه متولد شده می شود. این دارو در شیر ترشح می گردد و در شیردهی نباید مصرف شود.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب عوارض جانبی نیز دارد، اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود. در صورت بروز هر عارضه ای با پزشک مشورت کنید. عوارض شایع این دارو شامل بی قراری، تاری دید، عوارض اکستراپیرامیدال (انقباضات ماهیچه ای صورت، گردن، دستها و پاها که باعث ایجاد حالات غیر عادی در صورت و حرکات غیر عادی در بدن و اشکال در تنفس، بلع و صحبت کردن می شود)، کاهش فشار خون.

هشدارها:

- ۱- در صورت وجود بیماری قلبی، فشار خون خیلی بالا یا خیلی پائین، آریتمی، دپرسیون مغزی و کما این دارو منع مصرف دارد.
- ۲- از تماس محلول آمپول با پوست اجتناب کنید چون می تواند باعث التهاب آن گردد.
- ۳- سرنگ و سوزن مورد استفاده باید حداقل شماره ۱۲ و کاملاً خشک باشد. مصرف سرنگ یا سوزن مرطوب ممکن است باعث کدورت مایع آمپول شود.

- ۴- به علت احتمال ایجاد حساسیت به نور در اثر مصرف دارو زیاد در معرض آفتاب قرار نگیرید و از ضد آفتاب مناسب و عینک آفتابی استفاده کنید.
- ۵- به علت احتمال ایجاد خواب آلودگی در هنگام رانندگی و کار با ماشین آلاتی که نیاز به دقت و هوشیاری بسیار دارند و یا کارهای چشمی دقیق احتیاط کنید.
- ۶- بیماران مصرف کننده فنوتیازین ها نیاز بیشتری به مصرف ریبوفلاوین دارند.
- ۷- به علت خشک شدن دهان و کاهش بزاق احتمال عفونت های دهان و دندان بیشتر است.

تداخلات دارویی:

در مصرف همزمان با داروهای تضعیف کننده CNS نیاز به کاهش دوز دارو وجود دارد. در مصرف همزمان با آمانتادین و آنتی کولینرژیک ها عوارض دارو ممکن است تشدید شود. بین مصرف این دارو و آنتی اسیدها یا داروهای ضد اسهال حداقل ۲ ساعت فاصله لازم است. اثر ضد انعقادهای خوراکی با این دارو کم می شود. داروهای ضد صرع در مصرف همزمان با این دارو نیاز به تنظیم دوز دارند. همچنین در مصرف همزمان با داروهای ضد افسردگی، کاهش دهنده های اشتها، بروموکریپتین، دیورتیکهای تیازیدی، بلوکرهای بتاآدرنرژیک و داروهای مورد مصرف در پرکاری تیروئید تداخلاتی وجود دارد و باید در نظر گرفته شود.

منع مصرف:

حساسیت به فلوفنازین یا سایر فنوتیازین ها، ضایعه مغزی، بیماران دریافت کننده دوزهای بالای داروهای خواب آور، مشکلات کبدی، افسردگی شدید، اختلالات خونی، کودکان زیر ۱۲ سال، سالمندان مبتلا به آلزایمر.

شرایط نگهداری:

دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد دور از نور، رطوبت، داخل جعبه نگهداری نمایید.
دارو را دور از دید و دسترس کودکان نگهداری نمایید.

